

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

13-02-2020

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-126-7/20
Бања Лука, 06.02.2020.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Примапром д.о.о. Бања Лука, бр - од 08.01.2020.године, заступан по адвокату Гордану Јовишевићу из Бања Луке, изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр.06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019.године, уговорног органа, Република Српска, Министарство финансија Пореска управа, у поступку јавне набавке „канцеларијског материјала“, на основу члана 111. став (1) тачка д.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ", број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници вијећа, одржаној дана 06.02.2020.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, Примапром д.о.о. Бања Лука бр. - од 21.10.2019.године, изјављена на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, уговорног органа, Република Српска, Министарство финансија Пореска управа, број 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019. године, **се усваја.**
2. **Поништава се** Одлука о избору најповољнијег понуђача, бр. 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019.године, уговорног органа, Република Српска, Министарство финансија Пореска управа, у цијелости и предмет враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. **Усваја се** захтјев жалиоца за поврат накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 5.000,00 КМ.
4. Усваја се захтјев жалиоца, за накнаду трошкова у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Републике Српске“ бр. 68/05) у износу од 614,25 КМ, док се преостали дио захтјева одбија као неоснован.
5. Налаже се уговорном органу, да жалиоцу, накнади трошкове жалбеног поступка у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Р.Српске бр.68/05) из тачке 4. овога рјешења, у року од 15 дана од дана извршности овога Рјешења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Уговорни орган, Република Српска, Министарство финансија Пореска управа (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила Обавјештење о набавци на порталу јавних набавки под бројем 221-1-1-47-3-31/19 од 16.08.2019.г.у отвореном поступку набавки „канцеларијског материјала“, према тендерској документацији, у поновљеном поступку доноси оспорену одлуку.

Незадовољан оспореном одлуком, жалилац Примапром д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту; жалилац) улаже жалбу.

У жалби жалиоца се истиче:

Жалилац, у складу са одредбом члана 99. Закона о јавним набавкама БиХ изјављује жалбу, у законском року, против Одлуке о избору најповољнијег понуђача број 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019. године која је донесена у отвореном поступку набавке канцеларијског материјала за потребе уговорног органа Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: Уговорни орган).

Побијана одлука је достављена жалиоцу дана 30.12.2019.године, те је жалба благовремена у складу са роком из члана 99. ЗЈН.

ДОКАЗ: Увид у доставницу Одлуке

Предметном одлуком Уговорни орган је у поновном поступку прегледа и оцјене понуда за најповољнијег понуђача изабрао „Графокомерц“ доо Бања Лука налазећи да је понуда жалиоца неприхватљива из два разлога која наводи у Одлуци. Као први разлог за елиминацију жалиоца у Одлуци се наводи неприхватљивост узорка папира за ставку број 1 у вези које Уговорни орган тврди даје узорак папира оштећен и залијепљен селотејп траком, те да није могао утврдити да ли је такав узорак папира вјеродостојан. Као други разлог за елиминацију жалиоца у Одлуци се наводи да достављени технички листови за ставке 12, 13, 14 и 15 нису у складу са тачком 7.2.13. ТД, јер Уговорни орган наводно није могао да утврди да ли су наведени документи издати од стране произвођача, те је пошао од тога да је наведене техничке листове издао сам жалилац, истичући да Уговорни орган „сумња у валидност таквих докумената“, због чега се „доводе у сумњу техничке карактеристике наведене у тим документима“.

Жалилац прије свега истиче да је поменута одлука донесена у поновном поступку прегледа и оцјене понуда који је извршен након што је Канцеларија за разматрање жалби донијела Рјешења број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године којим је уважена жалба Примапрома, поништена Одлука Уговорног органа број 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 09.10.2019. године, те предмет враћен на поновно поступање.

Иако је Уговорни орган приликом поновног прегледа и оцјене понуда имао обавезу да сходно одредби члана 230. ЗУП БиХ у цијелости сиједи правна схватања другостепеног органа, он то није учинио, већ је напротив у потпуности дискриминисао жалиоца цијенећи

његову понуду неприхватљивом по два основа у односу на понуду изабраног понуђача која је по свим основама прихватљива.

Како би наведени аргумент жалиоца био лако уочљив, у наставку се наводе цитати Канцеларије за разматрање жалби БиХ из Рјешења број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године које Уговорни орган свјесно није примјерно.

ПРИХВАТЉИВОСТ ПОНУДЕ ЖАЛИОЦА ПО ПРВОМ ОСНОВУ

Поводом недостатка на узорку ставке 1, Канцеларија за разматрање жалби БиХ у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године наводи следеће:

„ На основу изнесени/и тврдњи једне и друге стране достављене слике узорка и оштећења, овај орган не може поуздано прихватити ниједан став јер се прво не зна да ли је узорак дошао оштећен у којем обиму је оштећен и да ли је степен оштећења толики да се могао извучити папир. Примера ради, овдје се заиста не може утврдити ризик да ли је понуђач из величине залијеplеног риса могао водити папир или уметати други, што би чинило повреду поступка. Ако је та величина заиста мала да се из риса папира није могао водити папир, онда би се могло рећи да је то оштећење заиста минорно и да оно није могло утицати на повреду поступка у смислу испуњености услова из ТД. Из приложених доказа ни једно ни друго се не може поуздано утврдити, па је овај орган заузео став да уговорни орган по овом наводу мора заузети став поткован чињеницама и приликом осталих жалбених навода правити поређења уколико буде узимао критериј мањих одступања да тај критериј буде исти код свих навода. “

Уговорни орган је у цијелости пропустио да прихвати правно стајалиште другостепеног органа по овом основу, већ је минорно оштећење узорка ставке број 1 жалиоца и даље цијенио само у формалном смислу, не улазећи притом у оцјену квантитета оштећења и оцјену утицаја тог оштећења на квалитет папира. Поводом тога, жалилац још једном наглашава да не спори да је узорак на мањем мјесту био оштећен и залијеplен селотејп траком, али такво оштећење није ни у ком случају могло довести до уметања или замјене папира, што је јасно видљиво из величине оштећења која није већа од 3 цм.

С обзиром на наведено. Уговорни орган је морао прихватити наведени узорак као ваљан, будући да и КРЖ БиХ у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године јасно апострофира да минорно оштећење није могло довести до повреде поступка.

Сам навод Уговорног органа да сумња у вјеродостојност узорка ништа не значи, јер је Уговорни орган путем очигледног комисијског прегледа овог узорка јасно могао утврдити да је оштећење било минорно. Ако му ни то није било довољно за утврђивање ове чињенице, Уговорни орган је био дужан да поменути узорак сходно одредбама ЗУП БиХ упути на вјештачење или да од жалиоца затражи писмено појашњење тог оштећења. У свакој од наведених метода уговорни орган би дошао до истог закључка - оштећење је незнатно и не утиче на ваљаност узорка и понуде.

ДОКАЗИ: Увид у фотографију узорка ставке 1

Да је у питању чиста дискриминација жалица, очигледно произилази из чињенице да је Уговорни орган мања одступања у понуди изабраног понуђача (која се односе на контрадикторно уписивање произвођача роба и спорне преводе карактеристике артикала, а на која је жалилац указивао у Жалби од 21.10.2019. године) цијенио као минорна, јер у њима није нашао основ за елиминацију, што значи да критериј мањих одступања у понудама (које јасно наводи Канцеларија за разматрање жалби БиХ) није једнако примјењен код оба понуђача. Сходно томе. Уговорни орган није имао никакав основ да елиминише жалиоца због минорног оштећења узорка ставке 1.

ПРИХВАТЉИВОСТ ПОНУДЕ ЖАЛИОЦА ПО ДРУГОМ ОСНОВУ

Поводом правне ваљаности техничких листова који су у понуди достављени за ставке број 12, 13, 14, и 15, Канцеларија за разматрање жалби БиХ је у Рјешењу број ЈН2-02- 07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године утврдила сљедеће:

„Дакле, овако постављен услов техничког листа ничим није дефинисан како би био валидан. Примера ради, не зна се да ли технички лист мора бити оригинал, копија или овјерене копија, потписан или печатом овјерен од произвођача, како ће га прибавити понуђач и низ других детаља како би се исти могао цијенити као валидан документ. Стога у конкретном случају за овај орган је небитно како и на који начин је прибавио понуђач технички лист, јер никакав услов и није био па се по том основу не може цијенити његова квалификација. Овај орган уопште не цијени да ли је овјера докумена била са оригинала или неког преписа, јер то уопште није било постављено као услов, па по мишљењу КРЖ-а у конкретном случају жалилац није имао потребу наведени документ овјеравати у Градској управи. За овај орган је битно да је у понуди достављен технички лист за робу која је приложена као узорак и то је једини услов постављен ТД-ом. Стога се овај навод сматра основаним. “

Из цитираног правног схватања другостепеног орган све је потпуно јасно: Уговорни орган се у поступку поновне оцјене понуда није смио упуштати у преиспитивање аутентичности техничких листова за ставке број 12, 13, 14. и 15, будући да му је КРЖ БиХ јасно указао шта је битно цијенити код наведених докумената упућујући га притом само на тумачење слова ТД. Како је неспорно да су наведени технички листови садржајно одговарајући узорцима за ставке број 12, 13, 14, и 15, то је јасно даје и по овом основу понуда жалиоца прихватљива, јер одговара условима из ТД-а.

ДОКАЗ: Увид у техничке листове за ставке број 12, 13, 14, и 15 Ако ни све наведено није довољно Уговорном органу да прихвати аутентичност докумената по овом основу, Уговорни орган је имао могућност да оцјену наведених доказа изврши на два додатна начина. Прво, да изврши вјештачење узорака на које се односе технички листови и тада би једноставно утврдио да ли садржај техничког листа одговара квалитету узорка. Друго, могао је по основу одредбе члана 68 ЗЈН упутити захтјев за појашњење докумената од стране жалиоца, и тада би му жалилац дао детаљне податке о аутентичности техничких листова за ставке 12, 13, 14 и 15 и њиховом поријеклу у понуди.

Међутим, Уговорни орган ништа од наведеног није учинио, већ је елиминисао жалиоца сагледавајући само формалну страну понуде и узорака, а занемарујући суштину на коју је у

цитираном дијелу јасно указао КРЖ БиХ у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године.

Да је у питању свјесна дискриминација жалиоца показује и чињеница да је Уговорни орган приликом оцјене валидности техничких листова изабраног понуђача (које је жалилац оспоравао у жалби од 21.10.2019. године) утврдио да су исти прихватљиви иако на њима нема потписа и печата произвођача, а има наведен интернет линк. Овакав став Уговорног органа у супротности је са ставом КРЗ БиХ који на страни 17 Рјешења јасно наводи да услов навођења интернет линка није одређен у ТД-у, те каже да се оваквим тумачењем домаћи произвођачи доводе у подређен положај будући да се за њихове техничке листове тражи потпис и печат произвођача, док је за стране произвођаче довољан интернет линк.

Иако изложена аргументација јасно указује да је уговорни орган свјесно дискриминисао жалиоца у поступку оцјене понуда, жалилац овом приликом указује да је тиме повријеђено још једно начело поступка набавке. Ријеч је о начелу најефикасније потрошње јавних средстава које формулацијом члана 3. ЗЈН обавезује Уговорни орган да у случају постојања више прихватљивих понуда бира оног понуђача чија је понуда јефтинија (повољнија). Како је понуда жалиоца повољнија за 43.233,90 КМ нижа од понуде изабраног понуђача, Уговорни орган је исту морао изабрати као најповољнију.

Имајући у виду да изложени жалбени супстрат потврђује да је чињенично стање и погрешно утврђено, што је довело до погрешне примјене правила материјалног права приликом сљедовања упута КРЖ БиХ из Рјешења број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 од 02.12.2019. године и дискриминације жалиоца, жалилац предлаже да Уговорни орган, на основу члана 100. став 3. Закона о јавним набавкама, донесе рјешење којом ће усвојити жалбу, поништити Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019. године, те истовремено изабрати понуђача „Примапром“ д.о.о. Бањалука, као најповољнијег понуђача у предметном поступку набавке. Уколико Уговорни орган у цијелости уважи жалбу, жалилац изјављује да неће потраживати адвокатске трошкове по изјављеном правном лијеку.

У колико Уговорни орган не усвоји ову жалбу, жалилац предлаже да исту у законском року од 5 дана прослиједи Канцеларији за разматрање жалби БиХ Филијала Бања Лука. Жалилац предлаже да Канцеларија за разматрање жалби БиХ жалбу усвоји, поништи Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 27.12.2019. године, те да се обавезе уговорни орган да подносиоцу жалбе накнади трошкове жалбеног поступка и наложи Уговорном органу да, сходно одредбама члана 230. став 2. ЗУП БиХ, у року од 15 дана од достављања другостепеног рјешења донесе нову одлуку којом ће понуђач „Примапром“ д.о.о. Бања Лука бити изабран као најповољнији понуђач у наведеном поступку набавке.

Жалилац моли да му Канцеларија за разматрање жалби БиХ Филијала Бања Лука, сходно одредбама члана 94. став 3. Закона о јавним набавкама достави Изјашњење Уговорног органа на предметну жалбу.

Трошковник :

-Састав жалбе 350бодова(АТ-Тар.бр.2)-----700,00 КМ

Паушал 25%..... 175,00 КМ

ПДВ17% 148,75 КМ

УКУПНО 1.023,75КМ

+ такса на жалбу

На изнешену жалбу , Уговорни орган је доставио изјашњење по истој са комплетном документацијом заведено под бројем 06/1.01/0203/404.1-58/19 од 13.01.2020. године, а запримљена код овога органа и заведена под бр. ЈН2-02-07-1-126/20 од 13.01.2020.године.

У Изјашњењу се истиче

I Уговорни орган у цијелости оспорава жалбу „Primaprom“ доо Бања Лука од 08.01.2020. године.

II Уговорни орган захтијева од Канцеларије за разматрање жалби БиХ да предметну жалбу, сходно одредбама члана 111. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 39/14), у цијелости одбије жалбу као неосновану.

Дана 08.01.2020. године понуђач „Primaprom“ доо Бања Лука (у даљем тексту: жалилац) је изјавио жалбу на Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 06/1.01/0203/404.1- 58/19 од 27.12.2019. године којом је понуђач „Grafokomerc“ доо Бања Лука изабран као најповољнији понуђач (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Одлука која се оспорава жалбом донесена је након што је Канцеларија за разматрање жалби БиХ дана 02.12.2019. године донијела Рјешење број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 којом је предметна жалба истог жалиоца усвојена, те је Одлука о избору најповољнијег понуђача број 06/1.01/0203/404.1-58/19 поништена и предмет враћен Уговорном органу на поновно поступање. Прије мериторног разматрања жалбе, Уговорни орган се, у смислу одредбе члана 100. став 2. Закона о јавним набавкама, упустио у оцјену испуњености процесних претпоставки за изјављивање жалбе. У том погледу, Уговорни орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлашћеног лица. Уговорни орган сматра да је жалба неоснована по свим жалбеним наводима.

Поводом два разлога за дисквалификацију понуђача Primaprom, жалилац цитира дијелове Рјешења КРЖ БиХ број ЈН2-02-07-1-2676-7/19, те тврдећи да је предметна понуда прихватљива.

У вези првог разлога за дисквалификацију жалиоца Уговорни орган истиче да је оштећење узорка папира сматрано разлогом за дисквалификацију управо због чињенице да је понуђач већ отворени - оштећени узорак залијепио селотејп траком и као такав доставио уз понуду. Разлог оваквог поступања жалиоца Уговорни орган не може преиспитивати, али управо чин

љепљења риса папира доводи у сумњу квалитет достављеног папира и тиме је достављени узорак неусклађен са тачком 7.2.14. ТД, јер је љепљењем нарушена оригиналност и потпуност паковања. Што се тиче поређења оваквог недостатка жалиоца са наводним грешкама изабраног понуђача приликом уписивања произвођача артикала, Уговорни орган истиче да поменути недостаци нису правно упоредиви.

ДОКАЗ: Увид у фотографију узорка папира понуђача „Примапром“ доо

У вези другог разлога за дисквалификацију жалиоца Уговорни орган истиче да се у конкретном случају морао упустити у оцјену техничких листова које је жалилац доставио за ставке 12,13,14 и 15 Обрасца за цијену понуде. Уговорни орган наглашава да достављени технички листови за ставке под редним бројем 12, 13, 14, и 15. нису у складу са тачком 7.2.13.ТД, јер не представљају техничке листове издате од стране произвођача, нити се на било који други начин може доказати да су исти издати од стране предузећа „Grafotisak“ д.о.о. Груде, који је наведен као произвођач наведених артикала.

Неоснован је жалбени навод да је Уговорни орган имао могућности да оијени вјеродостојност докумената из простог разлога што Уговорни орган прегледом наведених исправа није уочио ниједан податак на основу којег би утврдио поријекло докумената из понуде, (нема трагова меморандума, нити назива произвођача, нема трагова потписа нити печата произвођача). Једини податак који је имао Уговорни орган садржан је у Обрасцу за цијену у коме је жалилац навео да је произвођач наведених артикала под редним бројем 12, 13, 14, и 15 фирма „Grafotisak“ д.о.о. Груде.

Уговорни орган је, још по пријему прве жалбе жалиоца у предметном поступку, у циљу отклањања сваке сумње аутентичност наведених исправа, дана 24.10.2019. године упутио Захтјев предузећу „Grafotisak“ д.о.о. Груде за провјеру аутентичности докумената. Дана 25.10.2019. године „Grafotisak“ д.о.о. Груде доставио Допис од у којем спорни документи које је понуђач „Primaprom“ д.о.о. Бања Лука доставио уз своју понуду, нису службени документи предузећа „Grafotisak“ д.о.о. Груде, нити је такве документе то предузеће доставило именованом понуђачу. Сходно наведеном, понуда жалитеља није прихватљива. те је и овај жалбени навод неоснован, без обзира што је КРЖ БиХ у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 изнио став да је за тај орган битно даје у понуди достављен технички лист за робу која је приложена као узорак.

ДОКАЗ: Захтјев за провјеру аутентичности докумената од 24.10.2019. године Одговор „Grafotisak“ д.о.о. Груде од 25.10.2019. године

Сагласно цјелини саопштеног, Уговорни орган сматра да Канцеларија за разматрање жалбе БиХ треба да сходно одредбама члана 228. Закона о управном поступку, донесе Рјешење којим се жалба понуђача „Primaprom“ доо Бања Лука у цијелости одбија као неоснована.

Овај орган је по службенј дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису

одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка, КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права, су дјелимично тачни.

Овај орган је према изнешеним жалбеним наводима у предходном рјешењу, заузео свој став по питању истих, те мијењати исте може само уз предходно ново чињенично стање са материјалним доказима. Стога ће цитирати исто: „Према првом жалбеном наводу, овај орган је извршио увид у ТД-у, те у понуду жалиоца и утврдио да је констатација и жалиоца и уговорног органа дјелимично тачна. Жалилац у својој жалби каже: „Уговорни орган наводи да је узорак папира за ставку 1 залијепљен селотејп траком, те да је тиме повријеђена одредба члана 7.2.14. подтачка 3 ТД. Жалилац не спори да је услед транспорта дошло до евентуалног оштећења на паковању узорка папира за ставку број 1, али је очигледним увидом у тај узорак јасно да тиме није нарушена оригиналност паковања, стога нема ни говора о повреди одредбе ТД на коју се позива Уговорни орган. Поред тога, жалилац наглашава да је оштећење на рису папира Еминенце толико мало да то није ни могло утицати на вјеродостојност наведеног узорка у смислу вађења папира из риса или уметања неке друге врсте папира.“

Уговорни орган тврди: „Како је достављени узорак био залијепљен селотејп траком једини закључак до којег је Уговорни орган могао доћи јесте да је понуђач већ отворени - оштећени узорак залијепио селотејп траком и као такав доставио уз понуду. Разлог оваквог поступања жалиоца Уговорни орган не може преиспитивати, али управо чин лијепљења риса папира доводи у сумњу квалитет достављеног папира и тиме је достављени узорак неусклађен са тачком 7.2.14. ТД, јер лијепљењем нарушена оригиналност и потпуност паковања...“

На основу горе изнесених тврдњи и једне и друге стране, достављене слике узорка оштећења, овај орган не може поуздано прихватити ни један став јер се прво не зна да ли је овај узорак дошао оштећен, у ком обиму је оштећен, да ли је степен оштећења толики да се из риса могао извучити папир, односно уметати други папир или није и др.

Све то је непознаница овом органу како би правоваљано донио рјешење по овом жалбеном наводу“.

Када је дао овакав одговор, овај орган је очекивао од уговорног органа, да ће у поновљеном поступку доказати чињенично стање и бити конкретан у смислу тачног дефинисања „да ли је дошао узорак риса оштећен од понуђача или се он оштетио приликом предаје/пријема код уговорног органа, да ли је то оштећење таквог степена да се поуздано може рећи да су се листови из истог могли извући и тиме оштетити аутентичност понуде/узорака, чиме би понуда могла бити дисквалификована и др.“.

У овој жалби, жалилац је био још конкретнији и каже да се омот риса одлијепио само три цм, што уговорни орган не негира, а што у том случају може да се констатује, обзиром на величину и обзиром да се не зна кад и гдје је одлијепљен омот риса папира, констатовати да су ови пропусти без обзира на објективан или субјективан приступ, минорни и занемариви, те да се са овим приложеним чињеницама понуда жалиоца по овом жалбеном наводу није могла елиминисати.

У предходном рјешењу по истом поступку овај орган је нагласио: „Иначе, и код других жалбених навода које ћемо касније образлагати, овај орган је мишљења да је уговорни орган имао субјективан приступ, те да је за одређене пропусте у понудама прихватао као мање одступање а да је за неке друге пропусте (по степену псте) прихватао као разлог за дисквалификацију понуде. Примера ради, овде се заиста из приложеног не може утврдити ризик да ли је понуђач из величине залијепољеног риса могао водити папир или уметати други, што би чинило повреду поступка ако је то тако да нема никакве сумње. Ако је та величина заиста мала да се из риса није могао папир водити, онда би се могло рећи да је то оштећење заиста минорно и да оно није могло утицати на повреду поступка у смислу испуњавања услова из ТД-а.

Из приложених докумената ни једно ни друго се не може поуздано тврдити, па је овај орган заузео став да уговорни орган по овом наводу мора заузети став поткован чињеницама и приликом осталих жалбених навода правити поређење у колико буде узимао критерији „мањих одступања“ да тај критерији буде исти код свих навода.“

Дакле, оваквим приступом, овај орган усмјерава уговорни орган да има једнак приступ према свим понуђачима држећи се принципа једнакости, транспарентности и недискриминације како би у тражењу услова постављених ТД-ом гледао крајње објективно и ништа друго узимати што није постављено ТД-ом као услов квалификације. Све ово се може примјенити и на други жалбени навод који износи жалилац .

Овај орган преноси став из предходног рјешења обзиром да нема никаквих нових чињеница, а који гласи: „Четврти жалбени навод који се односи на аутентичност достављених техничких листова за ставке под редним бројем 12, 13, 14, и 15 ТД-а, овај орган је већ у предходним наводима утврдио да је за одређене артикле, а где су тражени и узорци робе у ТД-у само наведено „доставити технички лист“.

Дакле, овако постављен услов техничког листа ничим није дефинисан како би исти био валидан. Примера ради, незна се да ли тај технички лист мора бити оригинал, копија, или овјерена копија, потписан или печатом овјерен од стране произвођача, како ће га прибавити понуђач и низ других детаља како би се исти могао цијенити као валидан документ. Када се тако постави услов ТД-ом, што у сваком случају отежава рад уговорном органу али даје већу слободу и приступ понуђачима да до истог дођу без ограничења или било каквих услова. Стога у конкретном случају за овај орган је небитно како и на који начин је прибавио понуђач „технички лист“ јер никакав услов и није био па се по том основу и не може цијенити његова квалификација. Овај орган у опште не цијени да ли је овјера документа била са оригинала или неког преписа јер то у опште и није било постављено као услов па

стога по мишљењу КРЖ-а , у конкретном случају , жалилац и није имао потребу наведени документ овјеравати у Градској управи.

За овај орган је битно да је у понуди достављен технички лист за робу која је приложена као узорак и то је једини услов постављен ТД-ом. Стога се овај навод сматра основаним.“

Дакле, овакав став се може промјенити само под условом да се приликом оцјене изабраног понуђача по истом питању има исти став уговорни орган . То говори, ако су постављени услови у ТД-у по овом питању благи и нејасни, онда су они исти за све понуђаче, те исти не могу трпити пропусте или грешке уговорног органа приликом чињења ТД-а у смислу услова за калификацију понуде.

Стога се и следећи жалбени навод из предходног решења не може промјенити, који гласи: „Шести жалбени навод који се односи на калификацију понуде изабраног понуђача: „У Обрасцу за цијену понуде изабрани понуђач је за ставке под бројем 83, 90 и 121 уписао назив произвођача „Гатарић“, а земља поријекла Кина.

Овако попуњени подаци за наведене робе нису истинити, јер фирма Гатарић није произвођач већ само увозник наведених роба у БиХ, што доказује електронска порука од 21.10.2019. године која је писмено потврдило да коректурни лак (ставка 83) производи Циворс ЛТД Кина, да маказе (ставка 90) производи Мидад Ентерприсес Кина , те да бушилицу папира (ставка 121) производи Аллен Цо лтд Кина“.

У овом жалбеном наводу се може примјенити исто тумачење као и код предходних који су се односили на техничке листове јер није јасно дефинисан услов шта треба да садржи технички лист. Зато се овај жалбени навод сматра неоснованим.

Седми жалбени навод : „Изабрани понуђач је на страни 93 Понуде доставио Технички лист Стадлер оловке (ставка 76) који је правно неваљан по два основа. Са формалне стране технички лист није вјеродостојан, јер не садржи потпис и печат произвођача оловке, а из достављеног интернет линка (vwww.сервице.де@стеадлер.цом) није могуће утврдити његову вјеродостојност. Према томе. Уговорни орган је морао дисквалификовати наведеног понуђача због формалне неваљности документа, будући да је исти стандард оцјењивања вјеродостојности техничких листова (само за ставке 12,13,14, и 15) примјенно и према жалиоцу кога је због тога дисквалификовао. Са материјалне стране, достављени технички лист је неусклађен са ТД у којој је за ставку 76 тражено да има ПВЦ стабло у боји, а у техничком листу изабраног понуђача изричито стоји „ПВЦ и латекс фрее“ односно да није сачињена од ПВЦ пластике због чега је достављени узорак техничке оловке и технички лист у супротности са ТД.“ Овакав жалбени навод се може прихватити само као дјелимично тачан и то само у дијелу да је уговорни орган морао имати једнак став при оцјењивању понуде жалиоца и изабраног понуђача, те да није могао узимати околност како то каже уговорни орган: „што сви понуђачи, за артикле који су производ неке свјетске компаније, техничке листове углавном преузимају са интернета и то су у већини случајева ПДФ фајлови или дијелови из каталога датог произвођача и као такви не посједују печат и потпис али се њихови подаци сматрају валидним и вјеродостојним, обзиром да сви подаци имају извор са којег су преузети о који се могу пронаћи на интернету“, прво што таквог услова

нема у ТД-у и друго што би овим тумачењем домаћи произвођачи били у подређеном положају у односу на иностране произвођаче чиме би се начинила дискриминација а што чини повреду поступка јавне набавке.

Дакле, и овде ће уговорни орган у поновљеном поступку имати једнак третман при оцјењивању понуда како је то већ предходно наведено.“

Како је у поновљеном поступку по предходном рјешењу, уговорни орган изнио став: „Уговорни орган је, још по пријему прве жалбе жалиоца у предметном поступку, у циљу отклањања сваке сумње аутентичност наведених исправа, дана 24.10.2019. године упутио Захтјев предузећу „Grafotisak“ д.о.о. Груде за провјеру аутентичности докумената. Дана 25.10.2019. године „Grafotisak“ д.о.о. Груде доставио Допис од у којем спорни документи које је понуђач „Primaprom“ д.о.о. Бања Лука доставио уз своју понуду, нису службени документи предузећа „Grafotisak“ д.о.о. Груде, нити је такве документе то предузеће доставило именованом понуђачу. Сходно наведеном, понуда жалитеља није прихватљива. те је и овај жалбени навод неоснован, без обзира што је КРЖ БиХ у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-2676-7/19 изнио став да је за тај орган битно да је у понуди достављен технички лист за робу која је приложена као узорак“, овај орган и даље има исти приступ те упозорава уговорни орган да су рјешења КРЖ-а коначна и извршна те да су исти жалбени наводи као и у предходној жалби а да уговорни орган није изнио ни по једном питању нове чињенице, може се рећи да је овде примјењиво начело „res iudicata“ и „ne bis in idem“.

Како су жалбени наводи основани или су довели до недовољно основаности за оспореном одлуком, овај орган је поништио оспорену одлуку, предмет вратио на поновни поступак уговорном органу, те дао одређене смјернице у дијелу где су направљени пропусти како би исте исправио и поступак довео до краја у складу са законским одредбама.

Поврат уплаћених средстава у износу од 5.000,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате , контроле и поврата накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Накнада трошкова за правно заступање је умањена од траженог захтјева јер је иста погрешно обрачуната у смислу тарифног броја 3. по којем истом припада 150 бодова, те увећање за 50% односно 75 бодова и увећање од 25% према тарифи бр.12. што износи 37,5 бодова, односно укупно 262,5 бода а што у новчаном износу значи 525,00 КМ, обрачун ПДВ-а 17% на наведени износ што укупно износи 614,25 КМ.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ

Достављено:

- Уговорном органу
- жалиоцу
- изабраном понуђачу
- а/а-евиденција

Бања Лука, Јована Дучића бр. 23/1;тел. 051/211-130;факс.051/211-137